છપાવી પ્રસિદ્ધ

ગુજરાતી નાટક મંડળી.

મુંબઈ:-

પારસી પ્રિંટિંગ પ્રેસમાં છાપ્યું છે.

સને ૧૮૯૨. સંવત ૧૯૪૮

કીંમત રૂ૦-૨-૦

... કાકાનો દીકરો,

૨. કેસરીનો નોકર

. રાયગઢનો રાજા

લમ દીલ્લીનો બાદશાહ

ાર્લી વાયવ્યપ્રાંતનો લેફ્ટેનેંટ ગવર્નર

કુંદબાલા . . ધીરસીંહ રાજાની દીકરી,

ચમન નાયકાને ત્યાં ઉછરેલી

ચમન .. ... રાયગઢની નાયકા

વેણી . ચમનની દીકરી, કુંદની સખી

ગુલાબ ચમનની બીજી દીકરી

રાજાઓ, નાયકાઓ, સિપાઈઓ, છોકરાઓ વિગેરે

નાટક ૧ લા.

૪૯૭૫

અંક ૧ લો.

કુંદમાલા ધીરસીંહ રાજાને પેટે જન્મી હતી, નાનપણમા એક દીવસ તેને રમાડનાર જાફર નામનો ગુલામ તેનાંપન્ના ઘરેણાથી લલચાયો અને બદદાનતથી છોકરીને મારી નાખવા ગામ બ્હાર લઇ ગયો એ કાળુ કામ કરતા તેને રાયગઢની ચમન નાયકાએ પકડયો જાફર ગભરાયો અને પોતાની વાત છુપી રાખવાની સરતે કુંદ ચમનને સોપી નાસી ગયો છોકરી રુપાળી જોઇ ચમનની પણ દાનત બગડી અને તેને રાયગઢમા છુપી રીતે રાખી કુંદ મોટી થતા સૌને એ વાત વીસારે પડેલી જોઇ, ચમને પોતાના રાયગઢ પાસેના બગીચામા તેને સાહેલીઓ તથા પોતાની દીકરી વેણી સાથે રાખી નાચવા ગાવામા કુશળ કરી, પણ કુળવાન કુંદને વેશ્યા વૃત્તી ગમી નહિ નીચ સોબતમા પડયા છતા તે ફુલ સુગંધી રહ્યુ એટલુજ નહિ પણ તેણે એક બીજાને પણ સુધાર્યું વેણી નાયકાની દીકરી છતા કુંદના સહવાસે તેનામા સદ્ગુણે વાસ કર્યો સરખી ઉમ્મરની બન્ને સાહેલી સુધરતી ચાલી, સુભાગ્યે ચમન ગામમા રહેતી તેથી તેને અટકાવનાર કોઇ નહોતુ એક બીજા બનાવે એ વાતને મજબુતી આપી, રાયગઢ તાબાના વીરપુર સસ્થાનનો કેસરી નામે જુવાન ઠાકોર હતો તે કામ પ્રસગે વારવાર રાયગઢ જતો આવતો રસ્તામા કુંદનો બગીચો આવતો વખત, વય રૂપ અને ગુણે એક બીજાના મન આકર્ષાયા, કેસરી કુંદ પ્રેમી બન્યા ચમનથી આ વાત છુપાવવામા આવી હતી

નાટકની શરૂઆત આ સમયથી થાય છે આજે ચમન કુંદપાસે આવી છે, કુંદને ઉમ્મરલાયક થયેલી જોઇ ગામમા તેડી જવા હઠ લીધી તેની પાસે કુંદનુ ન ચાલ્યુ કુંદની મુઝવણ આ હતી કે કેસરીને પોતે વેશ્યા છે એમ જણાવવાને બદલે, પ્યાર ખોવાની ધાસ્તીએ કુળવાન છુ એમ જણાવેલુ

તે ભરમ છે ... પોતાને છોડી દે
આવતા પોતે જાતેજ એ ભરમ કાઢી નાખવા પ્રયત્ન
પણ નથી કહેવાતુ અને લાચાર દુઃખીબાળા ચીરાતે હૃદયે
વ્હાલાથી છુટી પડેછે કેસરીને બગીચામાથી બ્હાર નીકળતા
પોતાના ભૂપસિહ નામે કપટી પીતરાઇ ભાઇ તરફથી કુદ
વેશ્યાની દીકરી છે એમ ખબર મળે છે તેના હૃદયમા કારી
જખમ થાય છે ભૂપસિહ આ તકનો લાભ લેછે કેસરાને રાતે
રાયસીંહને ત્યા આવવાનુ કહી જાયછે, તો ત્યા કુદમાલાને ના-
ચતી નજરો નજર જુવેછે, આ રચના ભૂપેસીહની હતી ચ-
મનને ધમકાવી તેણે કુદની ના ખુશી છતા રાયને ત્યા ના-
ચવા આણી હતી, એટલુજ નહિ પણ કેસરી માટે રાયને
ભભેરી મુકયો હતો કેસરીએ કુદને જોઇ-ન સહન થયુ સં-
સાર તેને ઝેર જેવો લાગ્યો, ભાન વગર નાઠો રાયસીંહનો
પઝામા એ ન પકડાયો જોઈ ભૂપસીંહે બીજુ તરકટ ઉઠાવ્યુ,
પોતે ઘરબાર છોડી જતા કેસરીની પાછળ ગયો અને કેસરીના
નાનાભાઇ ચદને એ ખબર કેસરીના હાથની ચીઠ્ઠીથી આપ-
વાને બ્હાને દગાથી કોરા કાગળપર કેસરીની સહી કરાવી લીધી.
આ કાગળપર કેસરી મુગલ સરકાર સામે બડ ઉઠાવવાનો છે
એવી મતલબનો દસ્તાવેજ લખી તેણે દિલ્લી બાહેનશાહપાસે રજુ
ર્યો કેસરીનુ રાજ્ય જપ્ત થયુ અને તેને તથા તેના ભાઇ
ચદને પકડવાને હુકમો નીકળ્યા

અંક ૨ જો.

કેસરીના નાસી જવાના ખબર સાભળી દુખી થયેલ-ચદને ભૂપસીહ તરફથી માત્ર આટલાજ ખબર મળ્યા કે એને નસાડવામા કઇ કુદનો હાથ છે, ભેદ ન સમજેલા બાળકે પોતાના નોકર ચતુર સાથે પ્રથમ કુદને ત્યાથી હકીકત મેળ-વવાનો ઠરાવ કર્યો પણ, એટલામા શાહ તરફનુ દમાણુ આવ-વાથી ચદને ન્હાસવુ પડયુ કેસરીને હવે જલદી શોધવો એ જરૂરનુ હતુ તેથી ચતુરને જમાલ નામથી મુસલમાની વેશે કુદને ત્યા નોકર રાખી પોતે પણ દાદુ નામ ધારણ કરી છુપે વેશે આસપાસ તપાસવા લાગ્યો એક દીવસે ભાઇ ઓચિતો

જર પડયો પણ તેજ વખતે રાયસીહના માણસે તેને પકડા લીધો, અને રાયગઢમાં કેદ કર્યો ચદે હવે પૈસાનો ઉપયોગ કરી એક ચોકીદાર સિપાઈ અને એક જેલના સતરીને ફોડયા આટલા વખતમા ચતુરે કુદ વેશ્યાની દીકરી નથી તથા તે શુદ્ધ છે અને કેસરીને ખરા પ્રેમથી ચાહ્ય છે, રાયને ત્યા તેને નિરૂપાયે જવુ પડયુ હતુ, વિ વિ ખબર મેળવ્યા હતા એ સર્વ ચદે કેસરીને કહેવરાવ્યા કેસરીનો કુદપરનો પ્રેમ પાછો તાજો થયો એ જુસ્સામા તે કેદખાનામાથી નીકળી નાઠો પણ ફરી ચોકીદારના હાથમા સપડાયો ચદ હવે નિરૂપાય થયા

આખી મેર કુદને કેસરી રાયસીહના હાથમા સપડાયો છે એવા ખબર મળ્યા બાલા ગભરાઇ પણ ચતુર વેણીએ એક યુક્તિ સુઝાડી અને કુદ પાસે તે પરાણે અમલમા મુકાવી. તેણે રાય-સીહને પોતાને ત્યા બોલાવ્યો લાચાર બનેલી, કેસરીને છોડા-વવા ખાતર અરધી ઘેલી થયેલી કુદને થોડીવાર રાયસીહ સાથે હસવુ બોલવુ પડયુ પણ તક મળતા રાયસીહને એકદમ સ-પડાવવામા આવ્યો અને કેસરીને છોડાવવાનો તેની પાસે હુકમ લખાવી સહી સિક્કો કરાવી તેને છુપા કેદખાનામા પુરી દીધો હરખાયલી કુદ કેસરીને છોડાવવા દોડી ગુલાબ નામની ચમ-નની નાની દીકરી આ તમામો દેખાવને જોતી હતી, તેણે ગ-મ્મતમા ચમન તથા ભૂપ પાસ વાત ફોડી દીધી બાજી ગ ગડી જોઈ ભૂપે રાયસીહને છોડી દીધો, ખીજવાયલો રાય કુદને કેદખાનામાજ પકડા પાડી પોતાના મ્હેલમા લઈ ગયો

ચદની આશા હવે સાવ નાશ પામી તોપણ તે બહાદુર બાળક હીમ્મત હાર્યો નહિ ફરીથી એકવાર પાસા ફેકવાનો તેણે નિશ્ચય કર્યો લાબો વિચાર કરતા તેને એમ લાગ્યુ કે પોતે કુદની રગી નામની દાસી થઈ કોઈપણ પ્રયત્ને કુદપાસે દાખલ થઈ કુદને સમજાવી રાયને ફરી ભોળવવો અને એમ કરી કુદ કેસરીને છોડવવા આખર દાસી બન્યો અને કુદ પાસે જઈ રહ્યો

અંક ૩ જો.

આ વાતને કેટલાક દીવસ વીતી ગયા ધીરે ધીરે ચદે કુદ તેમજ રાયની પ્રીતી મેળવી કુંદને રાયને ફસાવવા સમજા વવા માડી પણ તે સમજી નહિ તેથી પોતાની જાણમાની

૧૬ દવાની સીસી પોતે ચતુરે પાસેથી / આવા લાવ્યા ૨.
કુદને પાઇ બેભાન કરી રાયને મરી ગયેલી છે એમ સમજાવી
બ્હાર લઇ આવ્યો પણ જે ભાઈ સારૂ તે મથતો હતો તે
તો કેદમાજ રહ્યો સાથ્ય વગરના એકલા બાળકને ઓચિંતી
આરા મળી તે બેભાન કુદને લઈ થોડાજ દીવસ થયા દિલ્લી
આંતલા લેફ્ટેનેટ ગવર્નર બારલી પાસે ગયો અને તેને પોતાની
બધી હકીકત જણાવી તેને કહ્યુ કે જો મને જરા મદદ મળે
તો હુ મારાપરનુ તમામ તરકટ ઉઘાડુ પાડી આપુ, મિ બા-
રલીએ તેની માગણી સ્વિકારી

ભૂપસીહ શાહને ત્યા કંઈ કાગળ લઈ ગયો હતો અને તે
ઉપરથી પોતાનું રાજ્ય જપ્ત થયુ હતુ એ વાત ચદે ઘણા
માણસને મોઢેથી સાભળી હતી તેમજ ભાઈ પાસે મોકલેલા
સિપાઇ મારફત, ભાઇએ પોતાપર કાગળ લખવા ભૂપસીહને
એક કોરા કાગળ ઉપર સહી કરી આપી હતી એ પણ સાભળ્યુ
તુ આ ઉપરથી એને નક્કી સમજાયુ હતુ કે આમા ભૂપસી
હનો દગો છે આથી એણે તેને સપડાવવા જાળ પાથરી કુદ
ના નામનો જુઠા કાગળ લખી તેને એણે એક ઠેકાણે બોલાવ્યો
અને ત્યા રંગીને વેશે સપડાવી લીધો ચતુરે એટલામા રાજા
ધીરસીહ, ચમન નાયકા તથા કુદને બોલાવ્યા મી બારલીએ
શાહને સર્વ ખબર લખ્યા એટલે રાયસીહ સાથે શાહ જાતે આવ્યો
શાહ બારલી અને ધીરસીહને છુપાવી ચદે ઇગ્રેજી પોશાકમા
સઘની તપાસ કરી, ભૂપ, રાયના તરકટ ઉઘાડા પાડી આપ્યા,
તેમજ તેજ વખત કુદ ધીરસીહની પુત્રી છે એ ચમનને મો-
ઢેથી કબુલ કરાવી બાપ દીકરીને મેળવી આપ્યા સર્વ આટલા
નાના બાળકની ચતુરાઈ જોઈ અજબ થયા શાહે ભૂપને દેશ-
વટો દીધો અને કસરીને તેનુ રાજ પાછુ આપ્યું હવે ચદને
આનન્દના દિવસો આવ્યા ભાઈ છુટ્યો, પોતાની મરજી મુજબ
ધીરસીહે કુદનો સ્વયવર કરવા માડ્યો કેસરી–કુદ એક બીજાની
ખરી વાત જાણતા નહોતા એનો લાભ લઈ ચદે આનદ વ-
ધારવા બન્નેને ખોટા ગભરાવ્યા ઉદાસીમા અને નિરાશામા
સ્વયવરમા આવતા બન્ને પ્રેમી એકમેકને ઓચિંતા જોઈ ઓ-
ળખી, ભેટી, વરી, આનદની પરિસીમા પામ્યા

કુંદબાલા

અંક ૧ લો.

સાહેલીઓ—

તનન તોમ તનન તોમ તોમ તનનન,
નાદર દર દીં દા તા દી દી તનનન
દી દી ની ની તનનનનનનન ૩ ના
ધિટ ધિટ ધિટ ધા નગ નગ નગ તોમ,
તનનન તનનન તોમ, મનનન મનનન યોમ,
ત્રિટ કિટ ધા, ત્રિટ કિટ ધા, ત્રિટ કિટ ધા
કિડાન ધિટ ધા, કિડાન ધિટ ધા કિડાન ધિટ ધા ના

કુંદબાલા-- ૨

આજે છે દિન આ મુજ ધન ધન,
માડી દયા કરી મ્હોલ પધારી —આજે૦
આજ સુધી કંઈ ખબરે ન લીધી,
કેમ રહી રહીને સભારી રી —દિન
સુખ આનંદમાં યાદ ન આવી,
- મનથી તુજ બાળ વિસારી રી —દિન૦

સાહેલીઓ— ૩

કિડાન ધા ધા ધા ધા, કત્તા ગદિગન ધા
તકિટ ધિકિટ નગધર કિટિ તક થેગા—કિ૦
ધી ધી ધીધીનન ધીત્રીન ત્રીધીન ધીન,
તક ધુમી કિટતક નગધર કિટિતક,
સારે ગરે મા ગાની ધપ મગ મગ મગરેસા,
મધની ગારેગ મગરેમા નીધપમ ગમ ગમ ગમ ગરેમા,
કિડાન ધિટ ધા કિડાન ધિટ ધા કિડાન ધિટ ધા —કિ૦

જમ— ૪

મસ્ત બની જોબન મદન મદમાતી,
મૃગ નયની ગજગામિની કામની,
પતલી કમર લચકાતી જાતી-મ૦
ચચલ નયને અજન સારી ફણી સમારી.
ભૂષણધારી રસીકનારી બની કુમારી,
નજરે કારી ઘાવ મારી
વશ કરી અલબેલા છકેલા નરોને આલી,
કર જોબન તુજ સફલ સુહાતી—મ૦

સાહેલીઓ— ૫

ઓ આલી તુ શીદ જાયે ગભરાઇ?
ઓ આલી મુજ વ્હાલી દુખ ના ધરતુ મનમા અમુઝાઇ-ઓ
તુજ પ્રીતમને પરણી માણીશ મોજ બહુ મલકાઇ,
રમ ભમ અગમ પરમ લપટાતા હરખ જશે છનકાઇ-ઓ૦
થશે માનીતી પિયુ પ્યારાની પ્રીતી રસ પીને પાઇ,
તે સમયે આ ગરીબ સખી તો સાવ જશે ભૂલાઇ-ઓ

ગુલાબ— ૬

અરે સમુર સમુર કહેને વાત વ્હાલી મારી
સખી--હાથ રહી શુ ઝાલી' રોક મને ના ખાલી,
ગુલાબ-ક્યા તુ ન્હાસી ચાલી?
ધમ ધમ ધમક હા! છમ છમ છમક વાહ!
ઠમ ઠમ ઠમક યે' ઝમ ઝમ ઝમક ઓહો! સમુર૦
શી ગડબડ આ કહીદે ઝટપટ?
સખી—તારે શી છે તેની ખટપટ?
ગુલાબ-કરીશ જો તુ ઝાઝી લટપટ,
સખી—ચાર લગાવીશ લાપટ ચટપટ,
દરજા, મસુરજા, મજુરજા, હજુરજા,
ગુલાબ-* * * * * * સમુર૦

કેસરી— ૭

સમુર મસુર મમુર મસુર,
ઓળખી ગયોછુ પ્યારી સમુર૦

કોમળ આ હાથ એજ નાજુક આ ચુડી તેજ:
ચાલ આ જણાવી દેજ નુપુર નુપુર નુપુર નુપુર-ઓ૦
હજીએ ન છોડ પ્યારી ભૂલ તુ જણાવ મારી,
ઉભોછે આ દાસ તારી હજુર હજુર હજુર હજુર-ઓ૦

કુંદ— ૮

પ્રિતમ જા ન છોડી તુ નિરાધાર આમ,
દયા દે ન છોડી પિયુ દિલથી નમામ
તુ છો પ્રિતમ પ્રાણ તુ છો આધાર;
તજીશ જો જશે પ્રાણ ઊડી આવાર પ્રિ૦
ભુલી છુ હુ પણ એ નથી મોટી ભૂલ,
નમી માગુ માફી પિયૂ કર કબુલ પ્રિ૦

કેસરી— ૯

એજ માગુ એજ માગું,
નમિ પદ તુજ જગપતિ, કર સુખી દિન દિન અતી
મુજ તન મન ધન રતી, એજ૦
ભોળી રસીની પ્રેમની ઘેલી,
મુજ લાડીલી છે એ અલબેલી,
રહે આનદે સગ વસેલી,
પ્રેમે નરહર અતી વદી સુર નરપતિ, એજ૦

ભૂપ— ૧૦

અજબ નથી દગાઈ જાય પુરૂષ નારીથી,
છતી નથી કોઈ ગયા નારી દગારીથી —અ૦
પાપી કલીઓપેટ્રાતણી મુગાલમા ફસી,
સીઝર ગયો સમર્થ જીદગાની પ્યારીથી,—અ૦
સાકદરે રહ્યો નહી આનદમા કદી,
ક્ષીઆતણી કુચાલતણા ઘાવ કારીથી —અ૦
ખુવાર થઈ હજાર મુવા નીમ મ્હોતમા,
રિઝિયા ઇલીઝાબેથની મદભર ખુમારીથી,—અ૦

ભુપ— ૧૧

એક છેલ નાર કરી જૂઠ પ્યાર મ્હેને હજાર નરને મારે,
જોતા લગાર પાડે શિકાર પગમા હજાર મદ ભાળ ધારે,

પ્રગટી વિકાર વશ કરી ઋમાર કરી હાડ માર નચવે ભારે;
દુ ખ એસુમાર દે દીલદાર ન વળે કરાર જનને કયારે
જે મારનાર તે તારનારનુ રૂપ અપાર સુદર ધારે,
ફુમલાવી યાર કરી દે ખુઆર કરતા વિચાર જનમન હારે
ઉર ભરી અગાર ગણી હૈયાહાર નરધારી પ્યાર ભેટે જ્યારે
જગની ઉતાર દીલ ધારી ખાર દે તાર તાર કરી તે ત્યારે

કેસરી— ૧૨

નારા થયુ મુજ સુખ સહુ આજે શાતિ ગઈ મારી,
ભડભડ લાહ્ય બળે મન અદર સુણીને કપટી મોહન પ્યારી —ના૦
જળમાથી શુ આગ પ્રગટશે। અમૃત જીવન દાયક મટશે।
ચદ્રતણી શીતળતા વરશે ! નીચ થશે શુ એ મુજ નારી !—ના૦

વારાંગનાઓ— ૧૩

હટો બીનતી કિશન મોરી માનોરે,
ન રોકો શ્યામ મોરીરે ડગરીયા—ન૦
જમના મે જાત રહી પનિયા ભરનકો,
કાહે છુવત મોરી ફુટે લો ગગરિયા,—ન૦

વારાંગના— ૧૪

છેલા છોડો છબીલા છેલા છોડો
છોડો મારો પાલવ પ્રાણ, જીવન જાવા દો છે
કેડનો મુકોને કહુ છુ હજીએ મતાવો શુ પિયુ,
વીતી ગઇ માઝમ રાત જી૦
બજ્યુ આને મારી કેવી ટેવ નઠારી હો સખી,
મોળે દ્હાડે રોકી રાખે આમ ! જી૦

ઠુંઠ— ૧૫

મય ન માનુ ન માનુ મનાય
પિદરવા જાઓ હટોજી ! જા મ,
ભર ફુલનકી સેજીયા રહી અમન થમન મુરઝાય—પિદરવા
તુમ ન આયે બાલમા મેરો બીતો જોબનવા જાય પિ જા મ
સાજના વર તુમ રહો નાહીં અએના ચલન મન ભાય,
રૂએન બીતી માજના કાહે સદર મનાવન આય ?
પિ. જા મ.

સાત તાવાકેરૂ સોનું કઢાવુ તું બોલ,
તારે કાજે રૂડું પાંજરૂ ઘડાવુ તુ બોલ,
માહી હીરા મોતી માણુક જડાવુ તુ બોલ,
રામ સીતા કેરા નામો પઢાવુ તુ બોલ
અરે બોલ બોલ બોલ બોલ બોલ.
કોયલ બોલે કુઉ કુઉ
છેડો વેણા વહુ તુઉ તુઉ.
ચે ચુ ને ચપૂ—

ગુલાબ— ૨૦

થાકી બા ફરી શેરી શેરીમા !
નહીં પગમા જોડી બહુ દાઝી,
મળ્યા નહારા જોતાં લાજી,
ખુચ્યા કાકરા કાટો વાગ્યો,
સૂરજનો તડકો બહુ લાગ્યો.
ભસ્યા કૂતરા ભહ ભહ ભહ,
કરી છોકરે હડ હડ હડ
જાણે મરીજ ગઇ ! થા૦

કુંદ— ૨૧

નહિ કરતુ લવારી મારી રે તુ ચુપ,
ચૂપ ચૂપ ચૂપ ચૂપ
બકનહિ હક નહિ છક નહિ શક નહિ નહિ
નીચ મતી તુજ ન ટળે, મુજમા નહિ તુજ વળે, જાજાજા.
ન ઘટે ન લટે ન હટે પ્રીતી મારી કોદી પીયુ થકી,
સજીશ તનથી ભજીશ મનથી તજીશ ધનથી શું લલચાઈ !
નહિ ૦

દરબારી— ૨૨

સરવર સુલતાનવાલા શાન પ્યારે,
આએ આએ આએ
જાનોપ્યારે, આખો પ્યારે, શાનો પ્યારે, શાહો પ્યરે
ન્યારે ન્યારે ન્યારે સ૦
ગુલશન આબાદ તેરા, શાહો દીલશાદ તેરા,

કેસરા

હો થઈ આ શી દશા હરી હાય !
નારી નહારી નીવડી શું મારી! હરિ હરિ આ ન ખમાય ! હો.
અફળ જન્મ મારો થયો પ્રગટ્યા પૂરણ પાપ,
નારી જારીણી નીવડી દઈ મને ભૂન થાપ ! હો૦
આગ ચિતામા સળગતે તોપણ માનત સૂખ,
પણ નહિ હાય ખમાય આ મુજથી દારૂણ દુખ હો

કેસરી— ૧૭

તારૂ તે શુ થશે ! સુખ ક્યારે પામશે ! તા૦
હાય ! હાય ! હાય ! હાય ! તા૦
જીવ અકળાય, ભાઇ વિણ ન રહી શકાય,
મુઝાય દુભાય મન, ન જડે ઉપાય,
દુખ જાય સુખ થાય નહિ, ભાઇને ભેટાય નહી–
મન મનાવાય નહિ, ચીનડુ હાય ચીરાય,
હાય ! હાય ! હાય ! હાય ! તા૦
ઉગાર, આવાર, આધાર, તુ તાર, લગાર, દેખ્યાગ, ઉનાગ, અપાર–
દુખ ભરઆ, સુખ કરતા, ભવ ભરતા, દુખ હરતા, સુખી ઠરતા, અનુમરતા
ભક્તી શાતિએ ન થાય હુથી હાય ન ખમાય
હાય ! હાય ! હાય ! હાય ! તા૦

ચદ— ૧૮

કર્યો મારો ના વિચાર, તજી દીધો આ મસાર?
પામ્યો હોઇરા શાતી ભ્રાત, કરી ભાઈ કેરી ઘાત !
શોધુ કયા તને હુ હાય, હાય છાતી ફાટી જાય !

ગુલાબ.— ૧૯

મારી બોનરે કોયલડી બોલરે તું મીઠી, ઝટક પટક !
કુઉ કુઉ કુઉ કુઉ—
તારી આબાની ડાળ તારી સરોવર પાળ,
તને હેતથી ધરાઉ મીઠી કેરીની થાળ,
મીઠી એકવાર બોલ એક એકવાર બોલ ,

નાદીર હાલીકા, નાજુક માલીકા, ગુલ ખીલા,
હો સદા, યેહ રીજા, ખેબહા, દીલકુશા,
હરગુન હય ન્યારે ન્યારે ઔર પ્યારે પ્યારે સારે સ૦

કચની— ૨૩

કએસે પાઉ મે પતિયા મોહનકી?
કએસે પાઉ મે પતિયા—
આરે પપૈયા વારી મોહે સુના મન પ્યારી—
તુ બતિયા મોહનકી! કએસે ૦
જારે સીપાઇયા કાહે મોસે કરત દિલદારી!
યે છતિયા મોહનકી–કએસે ૦

કચનીઓ— ૨૪

દીન પાયા બહારકા, પીરો જવા હુવે શાદમા,
શાદમા શાદમા શાદમા શાદમા શાદમા, હો! દી૦
અએસો રતન દીન રહેવે મુબારક,
ગાના બજાના હો જાવેદા પી૦
ચપા ચબેલી ગુલચુટે ચમનમે
ફુલે ફૂલે આજ બેગુમા પી૦

શાહ— ૨૫

શહીનશાહા તુહી હાજત રવાએ ઇન્મોજા યા રબ!
તુહી સત્તાર હએ મુસ્કીલ કુશાએ બેકસા યા રબ!
તુ હએ બન્દાનવાજ અઓર કારસાજે દોજહા યા રબ!
તેરી બખશીશ તેરા એહસાન હએ હર હર જમા યા રબ!
જીસે તેરી મદદ હો ફિર ઉસે નુકસાન કયુકર હો?
તુહી હો મહેરબા જીસપર તો વોહ હએરાન કયુકર હો!

બધા— ૨૬

કયા પાયા કયા પાયા શુક્રે ખુદા,
આહા જલસેકા મજા, બરમલા,
મન રતન જતન પાયા સારા બન ચમન ખીલા. કયા૦
શાહાના પયેમાના ભરભરકે લા સાકીયા લા પીલા
અજબર પીલા બાદા ચક્કરમે લા
દીલદારી ગમખારી સરદારી
મુખતારી યેહસારી ગુલકારી ભારી કીઆ.

છાઈ ઘટા શુક્રે ખુદા રોજે દુઆ શહેકા સદા
સબ હાથ ઉઠા, હએ ન્યારા ઓર પ્યારા
દુખહારા, મતવારા, મનપ્યારા મહપારા
સરવર કરમ પરવર અફસર શહા કયા૦

અંક ૨ જો.

ચમન— ૨૭

સમજ સમજ મન ના મુરખ થા.
આમ થશે કયમ સારૂ તારૂ !
જાતી ધરમને છોડી શુ ચાલે !
ખાવાએ ન મળશે,
આવી હુ તો તુથી વાજ, હારૂ ! સ૦

કેસરી— ૨૮

ઉડી મન જા જગ બધન તોડી
રાક્ષસી માયા સ્વારથી કેરી,
મોહક જાળ વછોડી (હવેતો) ઉ૦
ઓ તત્સત કેવળ નિર્ગુણમા,
દે નિજ રૂપ તુ જોડી (હવેતો) ઉ૦

ચદ— ૨૯

ન્યારી કરમતણી ગતી ન્યારી
કરી હાલત આવી અમારી ! હો ન્યા૦
વિણ વાક ઠરાવી બળવાખોરો, શાહઆલમે રાજ લીધુ,
વારટ પકડવાનુ કહાડી નહિ કહી પણ ઠરવા ઠામ દીધુ ક૦
જઈ ચતુર નોકરી રહ્યો કુંદશ્વર ભાઇતણી લેવાને ભાળ,
ભટકુ છૂપે વેશે હુ પણ, આવ્યો આવો વિપરીત કાળ ! ક૦-

ચદ— ૩૦

મારૂ જુલમગારને ઠાર આ વાર,
જાતો ભલે જીવ એને કરૂ પાર
નાહક સતાવે અમોને હરામી,
ન ખમાય મુજથી મદ કપટીતણો જઇ ઉતારૂ-મારૂ૦

૧૬— ૩૧

આનદ આનદ મુજ મન ન સમાય,
નિરખી ભાઇ બેઠૂ ધાઇ સફળ સકળ યત્ન થાય.
શાત શાત શાત શાત થાય મન મુજનું,
જાય ઓલાઈ હૃદયતણી લાહ્ય લાહ્ય લાહ્ય—આ૦
પળ જુગ થાય ઢીલ ન ખમાય,
ધાઇ ધાઇ ઉર આ મળવા ધસી જાય,
છોડાવીને ભાઇ આજ, લૂટી જેણે મારી લાજ,
એવા પાપી દગાબાજને શોધી કરૂ તારાજ.
ફરી ખટપટી કાજ લેઇ પાછું મારૂં રાજ,
ભાઇને પેરાવું તાજ,
જોઇ મન હરખાય જનમ સફળ થાય. જાય૦

ચ૬— ૩૨

અએસે ધોકે ન દીખાના
જરદારકો હુડો પાઓ એકબાર સીધારો જાઓ,
સુરદારકો દમમે લાઓ ફ્માના અ૦
રૂશવત લએના, જીલત દએના,
દરદર ફીરના જરપર મરના.
કદ્દરી બદતરી હય બુરી માનો,
દિલમરી બહેતરી સરવરી જાનો.
ધડક ફડક ન બક અદક હટ અ૦

ચમન— ૩૩

અલી નાનકડી નાર, જરા ખુમારી ઉતાર,
રસ પી પા મીઠી ધરી પ્યાર—અલી.
ફોકટ જોબન જાય વીતી આ!
મધુરી કળી! કરમાય ખીલતી કાં
ભોગી ભ્રમરની સગ રસ રગ રમી—અલી.

કુંદ— ૩૪

જાઓ જાઓ એવી પાપી વાણી બોલતા લજાઓ!
કાળુ મહોડું ધરી આવતા શું નહી શરમાઓ?—જા૦

છોડી મુજ પ્રાણાધાર, કરૂ બીજા ભરથાર !
છોડી ધરમ વિચાર, તજી દઈ સાચો પ્યાર!
વસાવુ પાપી વિકાર મુજ અંતર મોઝાર ?
કરતા એવો ઉચ્ચાર, જાઓ, લજાઓ લગાર !—જા૦
પ્રીતમની પ્રીત નહીં જીવ ગયે પણ છોડું.
અવર પુરૂષ સાથે કદી પ્રેમ નહીં જોડુ.
રહી સત્ય ધર્મે ચહી પ્રાણ પ્યારો,
સહી સંકટો એ લહી સદ્‌વિચારો,
નહીં હું કદી થાઉં તાબે તમારે,
મને કોઇની છે ન પરવા લગારે. જા૦

કુંદ— ૩૫

નાના પ્રીતમ નાહીં હુ તો પ્રીત છોડું રે,
પ્રીત છોડુ ના હું મારી રીત છોડુ રે—ના.
છો રીબાતી, બહુ દુખી થાતી,
નહિ કદી બીજા સગે નેહ જોડું રે—ના૦
મન મદીરમા મનહર સુદરમા,
વસેલી છબીને કેમ તર છોડુ રે ?—ના.

વેણી— ૩૬

મોહજાળમાં ભૂપ ફસાવુ, હાજી હા !
વેરતણી બધી વાત ભુલાવુ, હાજી હા !
કુદ બ્હેનને હુ સમજાવુ, હાજી હા !
રાયસીંહને તેડી મગાવુ, હાજી હા !
કપટજાળમા રાય ફસાવી, કપટકળાથી હુકમ લખાવી,
કેસરી કેદ થકી છોડાવી લાવુ હુ, હાજી હા !
પ્રેમી જોડી એમ મીલાવી, બન્નેને પોબાર ગણાવી,
રાય ભૂપને પછી ભભૂત ચોળાવુ હુ, હાજી હા !

કુંદ.— ૩૭

તુજ કારણ પ્યારારે પ્રીતમ ઘેલી થઇ,
જીવ ફટકયો મારોરે હાથથી બાજી ગઇ,
કરૂ સારૂ કે નરતુ રે વિચાર ન આવે કઇ,
મળું ક્યારે ? પૂર પ્યારે ભેટુ હુ કેમ ? એવું મન થાયરે,
કામ સરવા છળ કરવા પિયુ મુજ બ્હાવરૂ મન લલ-
ચાયરે-તુ૦

સખીઓ— ૩૮

અરે હાંરે નીચો નાચો આનંદે તમામ, આહીરી ના૦
થેઇ તતા થેઇ થેઇ થૈયા રે, તા થેઇ તત થેઇ થેઇ
થૈયા. આ

પાવન ઘર આજે થયું પધારીઆ મહારાજ,
આવો સખી ટોળે મળી સીઝાવીએ શિરતાજ,
દિર દિર તતા તાતાતા થૈયા રે (૨) આ૦

રાધ.— ૩૯

આ દેહ પ્રીતી ભરેલી પ્યારી જાન
સેવામા લીજીયે મજૂર કીજીયે આ૦
કોમલ વેલી જોબન ઘેલી બ્હાર ખીલેલી નવેલી પ્યારી જાન
ઉર લપટાઇએ રતીરસ પાઇએ અરસ પરસ અલબેલી
મારી જાન સે
માર મદનનો બ્હાર બદનનો પ્યાર વદનનો છકેલી પ્યારી જાન
મસ્ત બનાવે ધૂમ મચાવે રહે રતીરંગરસ રેલી મારી
જાન સે૦

સખીઓ— ૪૦

સઇયા મનાવે સુખ સેજીયા, હારૂ વારૂ દિલોજાન. સ૦
એકતો મરોડત બૈયા, દુજા મારે નયના બાન સ૦
એકતો કરે હત ફેરી, દુજા રાખે કડા ધ્યાન. સ૦

રાધ— ૪૧

કઇ ચેટક લગાડી રસીલી,
કર્યો ઘેલો મને તે છબીલી–કંઇ૦
કાળજડુ કોરી તે ચીતડુ ચોરી,
કેદી બનાવ્યો રંગલી ! કર્યો
દાદ ન લે તુ દવાએ ન દે તુ,
ટવળાવે કા તુ હઠીલી ! કર્યો

કૃષ્ણ— ૪૨

હુ વારૂ તન મન ધન પ્યાર પર.
પાન મગાવુ સોપારી કતરાવુ,
માહીં લવંગ તજ બરાસ મુકાવુ,
હેતથી રસીલા છેલાને આરોગાવુ. હુ૦

આરે બીડીનાં મોઘેરા મૂલ,
એપર કરાવુ સારી .બાદશાહી ફુલ,
રંગે જમાડુ લાલ કીજે કબૂલ -હુ૦

ચમન— ૪૩

હો આવોજી પલંગે પધારો, પ્રિતમ મોરા વિનતિ સ્વીકારો,
રતી પતી ગરવ ઉતારો, રમી રસ કેલી પુરો મનડાની આશ
મદન તાપ પ્રિષહારો હો,
મોગરા ચમેલી તણી સેજ હુ ગુથાવુ પ્યારા,
તે પર અધર રસ કેફે મદમસ્ત બની,
માણો મન માની મોજ
છેલાપ્યારા—હો.

ગુલાબ— ૪૪

આહા હા કેવી ગમ્મત ! હા—
કરી કેવી ફરેબી રમ્મત ! ઓ બાપરે—
બાઈ ! નાનકડીની હીમ્મત ! ઓમા—હા—
રાયને પકડી

ચમન— લીધો જકડી ?
ગુલાબ— મારી
ભૂપ— લકડી ?
ગુલાબ— કકડી, કકડી !
મમતે મહાલ્યો.
ધોચી ઘાલ્યો.
ભૂપ— રાજા ઝાલ્યો?
ચમન— કયા તે ભાળ્યો ?
ગુલાબ— બસ બસ બસ બસ
ભૂપ— ના કર ખસ પસ
ગુલાબ— હો હો હો હો આ૦
ચમન— ૪૫

કરું કુરબાન પીયુપર જાન,
મેરી માન જા નાદાન, ન કર ગુમાન, ન કર ગુમાન, ન કર
ગુમાન કર૦

કુંદ નથી કંઇ તુજથી વધારે લે ખુશી થઇ હેત પ્રીતે તેને
રાખી ધ્યાન દઇ ખાન પાન માન ગુલતાન રતીદાન મહીંકરી,
સુરસ સકળ રસીક ચાખીલે રાખીલે પ્રીતથી ચીત્તથી
ચાહીને ડાહીને, માન —નકર૦

ચમન— ૪૬

થશે મારી લાડકી રાણી આજ
રાય પડી રહે કુંદની પાસે આપણે કરશું રાજ ! થશે !
મહાન રાજાના સાસુજી ઠરીશું આપે સર્વ નમીને માન
કહીશું એ ધ્યાન, જાઓ નાદાન, રાજા સમાન,
ભોગવી લટકે મટકે તાજ— મારી૦

ચંદ— ૪૭

લાજ તજાવી ખુબી સમજાવી હું કુંદને નારી ચરીત્ર સુઝાડું,
મુર્ખ બનાવી જુઠો લલચાવી હું રાયને કુંદના મોહમાં પાડું;
કેસરી કુંદ કરી બહુ ફંદ મીલાપ કરાવી હું શાંતિ પમાડું,
વેર વસાવી વીરોધ પડાવી હું રાયને ભૂપની ધુળ ઉરાડું
અંગ અનંગ અમંગળને વશ એ નરને દુનિયાથી ઉખાડું,
બંધન અંધ સબંધ કરી કરી પાપી તણો બસ વંશ ઉજાડું,
ચંદ અમંદ હું ફંદ નિકંદક વાસજ વેરીતણો વણસાડું
વેર વસાવી વીરોધ પડાવી હું રાયને ભૂપની ધુળ ઉરાડું.

કેસરી— ૪૮

અફળ આશા થઈ હાય હાય, ફુક્ટ શકતી ગઈ હાય હાય !
ઝુરે બળતી હાય વીરહે પ્યારી મારી,
અહીં અવદશા થાય ન્યારી મારી !
હાય વેર લૈવાની ન રહી બારી મારી —અફ૦
આહ ! જુલમગારના પંઝામાં ફસ્યો આવી,
હા ! ! મોતના મોમાં ધસ્યો આવી
હાય ! પાપીને આસરે વસ્યો આવી—અફ૦

અંક ૩ જો.

ચંદ— ૪૯

નાશ થતી તી, આશા મારી, પૂર્ણ થતી તી' મારી ખુવારી,
આવી લીધો તેજ ઉગારી, પૂરણ મન ભાવી મારે,

અંતર ઇચ્છા પાર ઉતરશે, ધીરજ મન આણી મારે.
કુદ કપટ જાળેથી છોડું, ભાઇતણા ઝટ બંધન તોડું,
દુશ્મનનો પુર દોર મરોડું કપટજાળ છાવી મારે. અ•
ભૂપ હવે કહીં જાશે છટકી! નાખું ચપટ ઝપટથી પટકી;
નીચ રાયને નાખું ઝટકી, વેર હૃદય લાવી મારે—અ•

છુંદ— ૫૦

વ્યર્થ હું જન્મી આ ભૂમી પરે
પામી ના શાતી હું કોદી ઉરે વ્યર્થ•
એક તો જન્મી કુળ નીચામાં,
કોઇ ન પ્રેમ ધરે વ્યર્થ•
પામી પિયૂ તો પાડી વિખૂટી,
આહી ફસાવી હરે!? વ્યર્થ•

છંદ— ૫૧

ભ્રમણામાં ભુલી ભટકે શું બાઇ?
ભવસાગરમાં આપણુ ન કાંઇ
મન માની, રહે છાની, નાદાની, દીવાની
તજ ધર મન મમતાએની તું શાની? તોફાની!
રુપ ભલાઈ ચાર દીન રહેશે,
નામ પછીથી કોઇએ ન દેશે,
શીદ ત્યારે, ચીત હારે, દુખ ભારે, ન દબારે
શીદ કલંક કેસરી માટે શીર ધારે? જા જારે! ભ•

છુંદ— ૫૨

લાગ્યો ભલે રંગ આ મન કાળો,
છોડયો ન છુટે થશે ન નિરાળો—લા•
પ્રેમ જીવન મુજ પ્રેમની ઘેલી,
પ્રેમમહીં બની મસ્ત નિહાળો—છો•
જ્ઞાન તમારૂં તમને મુબારક!
પ્રેમીને આપની વાટે ન વાળો—છો•

છુંદ— ૫૩

ન જોય પ્રીતી રૂપ ગુણ ધનને.
નજર લાગી ગઈ નજર પલકમહીં,
અવર ના ગમે પ્રેમી જનને—ન•

સરસ સરસ મણી માણેક મૂકી,
હંસ ચાહે નિરમળ મોતીને,
બળી મરે દીપકપર તોપણ
રવી ન થાય પ્રિય પતંગ મનને—ન૦

54

Stars are smiling, Mollie darling,
Thro'the mystic veil of night
They seem laughing, Mollie darling,
While fair Luna hides her light,
O! no one listens but the flowers,
While they hang their heads in shame,
They are modest, Mollie darling,
When they hear me call your name

CHORUS

Mollie fairest, sweetest, dearest,
Look up, darling, tell me this,
Do you love me, Mollie darling?
Let your answer be a kiss

અંગ્રેજી છોકરાંઓ— ૫૪

સ્ટાર્સ આર સ્માઇલીંગ, મોલી ડારલીંગ,
થ્રૂ ધી મિસ્ટિક વેલ ઓફ નાઇટ;
ધે સીમ લાફીંગ, મોલી ડારલીંગ,
વાઇલ ફેર લૂના હાઇડ્ઝ હર લાઇટ;
ઓ નો વન લિસન્સ બટ ધી ફ્લાઉઅર્સ
વાઇલ ધે હેંગ ધેર હેડ્ઝ ઇન શેમ
ધે આર મોડેસ્ટ, મોલી ડારલીંગ,
વેન ધે હીઅર મી કોલ યોર નેમ

કોરસ,

મોલી ફેરેસ્ટ, સ્વીટેસ્ટ, ડીઅરેસ્ટ,
લુક અપ, ડારલીંગ, ટેલ મી ધીસ;
ડૂ યુ લવ મી, મોલી ડારલીંગ?
લેટ યોર એન્સર બી એ કીસ.

Oh, boys, there was the fun,
You should see him when 'twas dond,
His eyeballs one by one did disappear,
And a doctor from the south,
Took some days to find his mouth,
Which had somehow got
Concealed behind his ear
Then he swore an awful oath,
He'd have law agin' us both,
And thin he'd lave hoth Limerick and Clare,
For he found it wouldn't do,
To tache Frinch in Killaloe,
Unless he had a face or two to spare.

CHORUS.

You may talk of Bo ney party,
You may talk a bout E car te,
Or a ny o ther par ty
And "comment vous por tez vous!"
We laint to sing it ai sy,
That song the Mar sel la sy,
Boolong Too long the con ti nong,
We learnt at Kil la loe

ઓહ બૉયઝ ધેર વોઝ ધી ફન, યુ શુડ સી હિમ વેન ટવૉઝ ડન,
હિઝ આઇબોલ્સ વન બાઈ વન ડિડ ડિસેપીઅર,
એન્ડ એ ડાક્ટર ફ્રોમ ધી સાઉથ, ટૂક સમ ડેઝ ટુ ફાઇન્ડ હિઝ માઉથ,
વિચ હેડ સમ હાઉ ગોટ કન્સીલ્ડ બિહાઇન્ડ હિઝ ઇઅર,
ધેન હી સ્વોર એન ઓ ફુલ ઓથ, હીઉડ હેવ લૉ એગેન અસ બોથ
એન્ડ ધેન હીઉડ લીવ બોથ લીમરીક એન્ડ ક્લેર;
ફોરહી ફાઉન્ડ ઇટ વુડન્ટ ડુ, ટુ ટીચ ફ્રૅંચ ઇન કિલેલુ,
અન્લેસ હી હેડ એ ફેસ ઓર ટુ ટુ સ્પેર.

ત-.

બૂ લોગ, દૂ લાન,

વી લન્ટં એટ

.— ૫૬

શાતી શાતી રહી છવાઇ મુજ મન આજે,

પીડાતો જેને કાજે,

તે પ્યારી મુજપર પ્રેમ ધરી બોલાવે છે મને આજે શા

રસીલી છબીલી પ્રિયાસગ રગ માણુ,

સુખ સીમા જાણુ ભાગ્ય ખુલ્યા, ન કોઇ,

ગણુ વિજયી મુજ સમ કદી અતર કુદ બિરાજે શા.

ચંદ— ૫૭

મ્હેલે શુ ન આવો આવો આવોરે મારા રાજ ?

જાઓજી જાઓજી જાઓજી જાઓજી જાઓજી જાઓજી ?

—મ્હેલે.

ઝુરી ઝુરી તન ખાખ થયુ, લીધી દાદ ન, ખેરા કરી નહી યાદે !

રહેજમહીંજ રીસાઈ ગયા, સખી કોની કને કરીએ ફરીયાદે ?

જોઈ મને રડતી ખુશી થાય, નઠોર ન શાતી થવાની દવા દે,

પ્રીતી તોડી પ્યારી છોડી, વાહ વાહ વાહ !

જુક્તી જોડી થાતી મોડી, વાહ વાહ વાહ !

માગુ પીયુ કર જોડી—મ્હેલે૦

કુંદ— ૫૮

સ્વારથી જનને હજો લાખો ફીટકાર

શુ હું ભૂલી જાઊં ઉપકાર ને પ્યાર ?—સ્વા૦

ઈશ કૃપાથી રાજ્યપદ પામી,

છકી જઊં શુ હું ધરી મન અહંકાર ? સ્વા૦

[illegible]— ૫૯

છોડી પ્રાણુ આધાર બીજો વરૂ ભરથાર ! છોડી૦

તરસી સંસારના તુચ્છ સુખની નથી,

આ હૃદયમા ભર્યો છે અચળ પ્યાર હો છો૦

[illegible]ની ગતી તો પ્રેમી પૂર્ણુ હોય તેજ જાણે,

[illegible]મ રગને પિયુને શી રીતે ગમાર. છો૦

. દિતા,
થોગ થનનનનનનન,
તીયા ધિયા તાનોમ તાનોમ તા
દિર દિર દિર દિર દિર દિર દિર દિર,
ધિત્લાગ ધિત્લાગ ધા ધા,તા થોગ તાથોગ–થોગ ગા

સ્ત્રીઓ– ૬૧

મંડપ છાયો ફુલડે ને મોતીડે પૂર્યા ચોક,
કંચન ભૂમીમાં જડયારે હીરા મણી માણેક થોકે થોક
વીવા વેલા આવીઆ
ચંપક વરણી પદમણીરે લાડકી મારી ચતુર,
પામે એવો નાવલોરે આજે સોનાના ઉગ્યા છે સૂર ! વીવા
વરસે આનંદ મેહુલોરે અંતર મારે ઉલ્લાસ,
લાડલી એની પરણશેરે હવે પોતી તે મનડાની
આશ. વી

નાયકાઓ— ૬૨

દેખો બાગોમે બાદે બહારી ચલી,
બુલબુલકે દીલકી કલી હએ ખીલી. દેખો
ફુલોકી લપક ભાવે, ચદર સોહાવે,
પ્યારી પ્યારી ચલી ગુલકારી ભલી—બુલ.
જનમ જનમ રહો દુલ્હા દુલ્હનીયા,
સરદારી મીલી દિલદારી મીલી—બુલ૦

સર્વે— ૬૩

વંદી દેવા સ્તવન આ કરીએ તુજનું
હે વિભુ દે સુખ સહુને
તુજ ગુણ ગણના નહીં કદી થાય.
મતિ ગતિ હારે તારે શરણું આવી તાત માગે દયા–
શ્રવણ ધાર, ઉર ઉતાર, ધરી પ્યાર નહિ તું વિસાર,
દેવા વિનતી, જશ તુજ વિજય વિજય સહ,
જગમાહીં વ્યાપે તાત જય જય જય
જય [illegible]

સમાપ્ત.